

Munka Debrecen
2 1950 MAR. 3 O

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

9.439

Szerző:

Cím:

Forrás:

(Hely)

(Év)

(Füzet)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Hely:

Idő:

Személy:

Helyszám:

A Szovjet Hadsereg
segítségére...

Néplap (Debrecen)

1950. III. 30.

A Szovjet Hadsereg segítése a magyar népnek

Még folytak a harcok, amikor a Szovjet Hadsereg és a Szovjetunió már gondoskodott arról, hogy a fasiszták okozta károkat helyrehozza és minden tekintetben segítse Magyarországon az ipar, a közélet, a mezőgazdaság talpraállítását.

De nemcsak az elsőrendű közgazdasági szükségletek vonták magukra a Szovjet Hadsereg parancsnokságának és a Szovjetunió vezető köreinek figyelmét, a figyelem kiterjedt úgyszólván a társadalmi élet minden jelenségére.

Nehéz lenne időrendben és oknyomozó hűséggel mindazt feljegyezni, vagy felsorolni, amit a Szovjet Hadsereg különböző parancsnokságai állomáshelyükön elvégeztek, de néhány szemelvény is bizonyítja, mi mindenre kiterjedt a Szovjet Hadsereg parancsnokainak gondoskodása — hogyan segítették a magyar népet.

Zamercsev tábornok. Budapest városparancsnoka, 1945 tavaszán értekezletet hívott össze, amelyre meghívta a főváros vezetésén kívül a legkiválóbb magyar orvosprofesszorokat is. Az értekezlet tárgya az volt, miképpen lehet a város, a háborút természetszerűleg követő járványveszélytől megmenteni.

Részletesen megírgyalták itt a szükséges óvintézkedéseket és a szovjet parancsnokság az orvosok és a fővárosi közegészségügyi hatóságok minden kívánságát teljesítette közegészségügyi téren. Ezáltal Budapest és az ország valóban elkerülte a háború borzalmas velejáróját, a járványokat.

A szovjet katonái parancsnok felkereste egy alkalommal az állami gyermekmenhelyet és kifejezte azt az óhaját, hogy szeretne segítségére lenni a szükségét szenvedő gyermekeknek. A menhely igazgatója két lovat és egy kocsit kért az élelmiszerek szállítására. Röviddel a látogatás után a menhely a kocsit és a lovakat megkapta.

Kecskeméten a városi villanyvilágítás megjavításában nyújtott segítséget a Szovjet Hadsereg. Szegezen az egyetemi klinikák felszerelésének kiegészítéséről gondoskodott, Debrecenben az egyetemi várost látta el ablaküveggel. De nem volt olyan kis község, ahol a gazdák mezőgazdasági munkálataikban ne élvezhették volna a Szovjet Hadsereg katonáinak minden trányú támogatását.

Amikor 1946 februárjában árvízveszély fenyegette Budapestet,

szovjet repülők által felderített jégtorlaszokat szovjet katonák robbantották fel a Duna magyar szakaszán. Az ő munkájuknak köszönhető, hogy a háborús ostrom után újabb elemi csapás nem tett földönfutóvá sok tízezer budapesti lakost.

Sok adatot szedhetnénk össze az öt év előtti esztendő napjaiból, de nézzünk csak egy adatot. Olvassuk el Tury Mihály kisteleki parasztgazda levelét, amelyet 1945 októberében írt az „Új Szó” szerkesztőségének:

„Emlült egy éve annak, hogy a Szovjetunió legyőzhetetlen dicső hadserege felszabadította a német és Szálasi országtipróktól Kistelek község lakosságát. Amikor a háború keresztülhullámozott a községünk felett, a községünkben kétségbeesés lett úrrá, mert a német zsarnokok elvitték jóformán egész jószágállományunkat. Ökölbe szorult minden becsületes dolgozni akaró magyar keze, amikor kiment a földjére, hogy azt megművelje, mert kötelességének érezte, hogy munkájával biztosítsa kirabolt országának a mindennapi kenyeret azok részére, akik dolgoznak.

A tavalyi őszi vetés, mondhatjuk 90 százalékban elmaradt, a tavaszi gabonavetés ugyancsak jórészt elmaradt, mert lovak nem álltak a

gazdaság rendelkezésére.

A Magyar Kommunista Párt látta, milyen csekély számban áll rendelkezésre iga. A Párt megbizottja elment a Kisteleken tartózkodó orosz parancsnokhoz, aki a legnagyobb készséggel segített. Lárin tábornok a dolgozó nép érdekében először 20 igát, majd három nap múlva 100 kettősfogatós igát adott át, hogy Osszuk szét arra rászorulók között.

Vasárnap délelőtt porfelhők tornyosultak a község határában, jött a segítség. A Szovjet Hadsereg által adományozott 200 lóval szántottak és vetettek. Boldog, meglegedett parasztok és asszonyok vették át az igákat. Szántani vetni, hogy legyen kenyere.

Köszönjük a Szovjet Hadseregnek és annak tisztjeinek. Lárin tábornoknak, Uszakov alezredesnek és Roppecki kapitánynak, akik hozzájárultak ahhoz, hogy legyen kenyere.

Érthető, hogy Rákosi Mátyás, a magyar nép bölcs és nagy vezére, már 1945 február 22-én a Szovjet Hadsereg megalapításának 27. évfordulójára küldött táviratában a következőket írta Sztálin elvtársnak, a Szovjet Hadsereg legfőbb parancsnokának:

„A Szovjet Hadsereg megteremtésének huszonhetedik évfordulóját alkalmából forró üdvözlésünket küldjük Önnek, a hősi Szovjet Hadsereg főparancsnokának. Lelkesen köszöntjük a Szovjet Hadsereg minden bátor katonáját, tisztjét, tábornokát és kívánjuk, hogy az ed-

digi győzelmeket hamarosan betöltözzé a barbár német fasizmus végső veresége. A magyar nép soha nem felejtí el, hogy fővárosát, Budapestet a Szovjet Hadsereg hősi katonái szabadították fel, hogy mennyi orosz vér ömlött azért, hogy hazánkról lehulljanak a német rablók bilincsei. Ha ma a száz seből vérző magyar nemzet újra megindulhat a felemelkedés útján, ha a népi erők szabadon foghatnak össze az új demokratikus Magyarország felépítéséért, ha végre viszatérhetünk a haladó nemzetek sorába, úgy mindezt Önnek és az Ön vezetésére alatt küzdő dicső Szovjet Hadseregnek köszönhetjük...”

(A Honvédelevéltár anyagából.)